

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.02.2000
KOM(2000)74 endelig

**FØRSTE RAPPORT FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**

om gennemførelsen af egenkapitaldirektivet (89/299/EØF)

RESUMÉ

Dette er Kommissionens første rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af egenkapitaldirektivet (89/299/EØF), som i medfør af direktivets artikel 2, stk. 2, vil blive forelagt Europa-Parlamentet og Rådet.

Rapporten beskriver, hvorledes medlemsstaterne har gennemført direktivets bestemmelser. Rapporten bygger delvis på en undersøgelse, som en ekstern konsulent har gennemført for Kommissionen. Mens konsulentens undersøgelse især fokuserer på gennemførelsen af de mange fakultative bestemmelser i direktivet, belyser denne rapport også til en vis grad direktivets virkninger i praksis og de områder, hvor der eventuelt kan være behov for forbedringer.

Også forskellene mellem egenkapitaldirektivet og definitionen på kapital i Basel-aftalen (der er til brug for internationalt opererende banker i G10-landene) søges belyst i rapporten.

Rapportens konklusioner indeholder forslag til mulige tiltag til opnåelse af en mere harmoniseret definition på egenkapital. Det foreslås således, at Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning og udvalgets grupper på ny gennemgår egenkapitaldirektivet og bl.a. undersøger, hvorledes konkurrencefordrejninger kan begrænses og det europæiske banksystem styrkes.

Kommissionen og de pågældende EU-medlemsstater spiller også fortsat en aktiv rolle i Basel-udvalget (the Basle Committee on Banking Supervision) og udvalgets grupper, der søger at finde frem til en ensartet definition af egenkapital på verdensplan og en fælles anvendelse af forskriftsmæssige kapitalkrav. Dette vil bidrage til at sikre europæiske kreditinstitutters fortsatte internationale konkurrenceevne. Basel-udvalgets arbejde vil højst tænkeligt kunne anvendes som udgangspunkt for en fremtidig revision af egenkapitaldirektivet.

1. INDLEDNING

Ifølge artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital (89/299/EØF) skulle Kommissionen senest tre år efter den i artikel 9, stk. 1, nævnte dato forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om direktivets anvendelse, i givet fald ledsaget af forslag til ændringer, som den skønner nødvendige. Ifølge næstsidste betragtning i direktivet skal rapporten udarbejdes "med henblik på at stramme bestemmelserne deri for derved at nå frem til større konvergens i en fælles definition af egenkapital".

På det tidspunkt, hvor ovennævnte rapport skulle foreligge, dvs. den 1. januar 1996, afventede Kommissionen imidlertid fortsat udfaldet af en undersøgelse om direktivets gennemførelse, som Kommissionen havde anmodet en ekstern konsulent om at foretage. For at kunne indarbejde resultaterne af konsulentens undersøgelse og drage passende konklusioner herudfra fandt Kommissionen det bedst at udskyde udarbejdelsen af den krævede rapport, indtil Kommissionen havde modtaget og kontrolleret konsulentens undersøgelse.

I betragtning af den nære forbindelse mellem direktiv 89/299/EØF og direktivet om kravene til kapitalgrundlag fandt Kommissionen det endvidere tilrådeligt at udsætte rapporten, indtil det ændrede direktiv om kapitalgrundlag var blevet vedtaget.

Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning har taget konsulentundersøgelsen til efterretning, mens flere medlemsstater har fremsat yderligere bemærkninger til

undersøgelsen. Kommissionen går herefter ud fra, at de af konsulentens konklusioner, der ikke var blevet kommenteret af medlemsstater inden den 31. december 1997, er korrekte.

Direktiv 98/31/EF om ændring af Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ("kapitalkravsdirektiv II") blev vedtaget den 22. juni 1998.

I rapporten søges måden, hvorpå direktivet er blevet gennemført, beskrevet og vurderet, ligesom rapporten indeholder forslag til eventuelle foranstaltninger, der kan træffes af EU for at opnå en mere harmoniseret definition af egenkapital med henblik på at forhindre konkurrencefordrejninger og styrke EU's banksystem med de deraf følgende fordele for forbrugertilliden og sikkerheden.

Følgende bilag er vedhæftet rapporten :

- **Bilag I :   Oversigt over nationale gennemførelsesforanstaltninger**
- **Bilag II :   Instrumenter, der kan medregnes som kerneegenkapital**
- **Bilag III :   Fortolkende notat XV/1100/95-rev.6**

2. GENNEMFØRELSE AF DIREKTIVET

2.1. GENERELT

Egenkapitaldirektivet har nu eksisteret i ti år. Direktivet var et naturligt skridt, der allerede var blevet forberedt ved Rådets første direktiv om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (77/780/EØF). I sidstnævnte direktivs artikel 6 bestemmes følgende: "Indtil yderligere samordning kan finde sted, opstiller de kompetente myndigheder i observationsøjemed, og i givet fald som supplement til eventuelle andre af dem benyttede nøgletal, forholdstallene mellem kreditinstitutternes forskellige aktiv- og/eller passivposter med henblik på at kunne følge både disse institutters solvens og likviditet og andre omstændigheder, der er relevante som værn for opsparingen." Som en følge af denne bestemmelse i det første bankdirektiv har Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning spillet en vigtig rolle i forberedelserne til egenkapitaldirektivet. Sammen med GTIAD (arbejdsgruppen om fortolkning og anvendelse af bankdirektiverne) har det fortsat haft en vigtig rolle efter vedtagelsen af egenkapitaldirektivet.

Egenkapitaldirektivets definition af egenkapital er baseret på arbejdet i forbindelse med Basel-aftalen af 1988. Basel-aftalen var resultatet af arbejdet i Basel-udvalget (the Basle Committee on Banking Supervision). Basel-aftalen blev udformet til brug for banker, der opererer på internationalt plan. Basel-udvalget består af otte EU-medlemsstater (Belgien, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Sverige og Tyskland) samt USA, Canada, Japan og Schweiz. Mange andre lande har ligeledes vedtaget Basel-aftalen for banker.

2.2. DIREKTIVETS FORMÅL

Et kreditinstituts egenkapital kan tjene til at dække tab, som ikke modsvares af et overskud af tilstrækkelig størrelse; egenkapitalen er endvidere et vigtigt kriterium for de kompetente myndigheder, specielt for bedømmelsen af kreditinstitutternes solvens og for andre tilsynsformål.

Et kreditinstituts egenkapital gør det endvidere muligt at sikre kontinuitet i kreditinstitutternes virksomhed samt at beskytte opsparingen. Harmoniseringen af reglerne for definition og beregning af egenkapital skærper tilsynet med kreditinstitutter og bidrager til en yderligere samordning inden for bankområdet.

Egenkapitaldirektivet er led i en bredere indsats for at harmonisere minimumskravene for tilsyn med finansielle institutioner i EU med det formål dels at bevare sikkerheden og sundheden i det finansielle system, dels at skabe en sammenlignelig situation for finansielle institutioner, der konkurrerer i det indre marked.

2.3. DIREKTIVETS OPBYGNING

I egenkapitaldirektivet fastsættes sammensætningen af og de grundlæggende normer for kreditinstitutters egenkapital. I direktivet præciseres de kriterier, der skal gælde for visse egenkapitalkomponenter, idet medlemsstaterne dog fortsat frit kan anvende strengere bestemmelser.

I direktivet skelnes der mellem de komponenter, der udgør kerneegenkapitalen ("Tier 1" i Basel-terminologi) og de komponenter, der udgør den supplerende egenkapital ("Tier 2" i Basel-terminologi). Direktivet afspejler det forhold, at de komponenter, der udgør den supplerende egenkapital, ikke er af samme art som dem, der udgør kerneegenkapitalen. Den supplerende egenkapital må ikke indgå i egenkapitalen med et beløb, der er større end kerneegenkapitalen. Endvidere må visse komponenter i den supplerende egenkapital kun medregnes med op til 50% af kerneegenkapitalen.

For at undgå konkurrencefordrejning må offentlige kreditinstitutter ved beregningen af egenkapital ikke medregne garantier, som medlemsstaterne eller lokale myndigheder har stillet.

Ifølge de almindelige principper i direktivets artikel 2, stk. 1, skal et kreditinstituts ikke-konsoliderede egenkapital med forbehold af de begrænsninger, der er fastsat i artikel 7, **omfatte** følgende otte komponenter :

(1) Kapital i henhold til artikel 22 i direktiv 86/635/EØF, for så vidt den er indbetalt, samt overkurs ved emission, dog med undtagelse af kumulative præferenceaktier.

(2) Reserver i henhold til artikel 23 i direktiv 86/635/EØF samt driftsresultat fra det foregående regnskabsår efter udlodning af det endelige udbytte.

Medlemsstaterne må kun tillade, at der tages hensyn til foreløbige overskud, inden der er truffet formel beslutning herom, hvis disse overskud er blevet revideret af personer, der er beskæftiget med revision, og de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at beløbet er blevet vurderet i overensstemmelse med principperne i direktiv 86/635/EØF, og at det ikke omfatter forudseelige udgifter og hensættelse til udbytte.

(3) Opskrivningshenlæggelser i henhold til artikel 33 i Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer, senest ændret ved direktiv 84/569/EØF.

(4) Midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici i henhold til artikel 38 i direktiv 86/635/EØF.

(5) Værdireguleringer i henhold til artikel 37, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF.

(6) Andre komponenter i henhold til artikel 3.

(7) Midler, for hvilke medlemmer af et andelskreditinstitut hæfter solidarisk, og de solidariske forpligtelser for låntagerne i visse institutter med fondsstatus som nævnt i artikel 4, stk. 1.

(8) Kumulative præferenceaktier med fast løbetid og ansvarlig indskudskapital som nævnt i artikel 4, stk. 3.

Følgende fem komponenter **fratrækkes** i overensstemmelse med artikel 6 :

(9) Kreditinstitutts beholdning af egne aktier ansat til den bogførte værdi.

(10) Immaterielle aktiver i henhold til artikel 4, aktiver, nr. 9, i direktiv 86/635/EØF.

(11) Materielt negativt udbytte i det løbende regnskabsår.

(12) Kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10 % af disses kapital, samt efterstillede tilgodehavender og de i artikel 3 omhandlede instrumenter, som kreditinstituttet besidder i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10 % af deres kapital.

Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut eller i et finansieringsinstitut som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde dette institut, kan kontrolmyndigheden give tilladelse til undtagelser fra denne bestemmelse.

(13) Kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter på højst 10 % af disses kapital samt efterstillede tilgodehavender og de i artikel 3 omhandlede instrumenter, som kreditinstituttet besidder, og i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter end de i nr. 12 omhandlede, for så vidt angår den del af disse samlede kapitalinteresser, efterstillede tilgodehavender og instrumenter, som overstiger 10 % af kreditinstituttets egenkapital beregnet inden fradrag af komponenterne under nr. 12 og 13.

Indtil konsolideringsbestemmelserne er samordnet yderligere, kan medlemsstaterne bestemme, at moderselskaber, som er underkastet et tilsyn på konsolideret grundlag, ved den eventuelle beregning af den ikke-konsoliderede egenkapital kan undlade at fradrage deres kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, som er omfattet af konsolideringen. Denne bestemmelse gælder for alle former for tilsynsmæssig kontrol, der er harmoniseret ved fællesskabsakter.

2.4. DIREKTIVETS VIRKNINGER

Det er vigtigt at understrege, at dette rådsdirektiv har betragtelige virkninger, idet direktivet på EU-plan harmoniserer definitionen af kreditinstitutters egenkapital. Fælles grundlæggende normer for kreditinstitutters egenkapital er et afgørende element i opbygningen af og tilsynet med det indre marked for finansielle institutioner.

Direktivet bidrager i væsentlig grad til de europæiske kreditinstitutters sundhed og til skabelsen af sammenlignelige situationer for kreditinstitutter i Den Europæiske Union med de deraf følgende fordele for forbrugertilliden og sikkerheden.

2.5. FORBINDELSER MED ANDRE DIREKTIVER

Egenkapitaldirektivet har stor betydning for fortolkningen og gennemførelsen af flere andre rådsdirektiver som f.eks. det andet bankdirektiv (89/646/EØF), direktivet om solvensnøgletal (89/647/EØF), direktivet om kravene til kapitalgrundlag (93/6/EØF), det ændrede direktiv om kravene til kapitalgrundlag (98/31/EF), direktivet om konsolideret tilsyn (83/350/EØF), det ændrede direktiv om konsolideret tilsyn (92/30/EØF), bankregnskabsdirektivet (86/635/EØF) og direktivet om

kreditinstitutters store engagementer (92/121/EØF)¹.

Egenkapitaldirektivet er nødvendigt for gennemførelsen af Rådets andet direktiv om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (89/646/EØF), idet sidstnævnte direktiv fastsætter det mindstekrav til egenkapital, der skal opfyldes for at opnå tilladelse til at udøve eller fortsætte drift af virksomhed som kreditinstitut. Det andet bankdirektiv stiller også krav til egenkapitalens størrelse i forbindelse med kreditinstitutters ejerskab af kvalificerede andele i andre virksomheder.

Direktivet om solvensnøgletal, som trådte i kraft samtidig med egenkapitaldirektivet, fastsætter en mindste solvensprocent for kreditinstitutter, dvs. et mindsteforhold mellem kreditinstitutters egenkapital og risikovægtede aktiver. Direktivet om solvensnøgletal definerer risikovægtede aktiver, men henviser til egenkapitaldirektivet hvad angår definitionen af anerkendte egenkapitalkomponenter.

Kapitalkravsdirektiverne ("I" og "II") har på den ene side udstrakt kravet om en mindste solvensprocent til også at omfatte investeringsselskaber, og på den anden side indført en yderligere definition af egenkapital, der alene er gældende for de markedsrisici, som kreditinstitutter og investeringsselskaber pådrager sig. (I et bilag til denne rapport er gengivet bilag V om egenkapital fra Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ("kapitalkravsdirektiv I") samt de ændringer til bilag V, der findes i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/31/EF af 22. juni 1998 om ændring af Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ("kapitalkravsdirektiv II").

I egenkapitaldirektivet bestemmes, at når det i tilsynsøjemed er nødvendigt at fastslå størrelsen af en kreditinstitutgruppes konsoliderede egenkapital, skal den beregnes i overensstemmelse med direktivet om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag (92/30/EØF).

Direktivet bestemmer tillige, at de regnskabsmetoder, der skal anvendes ved beregning af egenkapitalen, skal tage hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv (86/635/EØF) om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, der indeholder visse tilpasninger af bestemmelserne i direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber.

I direktiv 92/121/EØF om overvågning og kontrol med kreditinstitutters store engagementer begrænses f.eks. store engagementer til højst at måtte udgøre 25% af kreditinstitutets egenkapital. Et kreditinstitut må ikke indgå store engagementer, som tilsammen overstiger 800% af egenkapitalen. Et kreditinstitut skal underrette de kompetente myndigheder om alle store engagementer. Direktivet finder anvendelse på et konsolideret grundlag.

Alle analyser af egenkapitaldirektivets økonomiske virkninger vil i vid udstrækning afspejle den fælles indvirkning af andre rådsdirektiver. Forbindelsen mellem egenkapitaldirektivet og andre rådsdirektiver er beskrevet nærmere nedenfor, i det

---

¹ I egenkapitaldirektivet (artikel 1) henvises der også til det første samordningsdirektiv for kreditinstitutter (77/780/EØF med ændringer) hvad angår definitionen af kreditinstitutter.

omfang dette er relevant.

2.6. ÆNDRINGER TIL DIREKTIVET

Egenkapitaldirektivet er blevet ændret to gange. Første gang i 1991 med henblik på at få "midler til dækning af generelle kreditinstitutrisci" optaget i det oprindelige egenkapitaldirektiv (91/633/EØF).

Rådet vedtog den anden ændring i 1992 (direktiv 92/16/EØF) for at fastsætte en midlertidig undtagelse til fordel for danske realkreditinstitutter og ændre proceduren i artikel 8 (direktiv 92/16/EØF). Den midlertidige undtagelse for danske realkreditinstitutter er gældende indtil år 2001.

Kommissionen har også medtaget egenkapitaldirektivet i et udkast til direktivforslag med det formål at samle flere direktiver i ét kodificeret direktiv.

2.7. IKKE-MEDLEMSSTATERS GENNEMFØRELSE AF DIREKTIVET

I henhold til EØS-aftalen er direktivet også gældende for Island, Liechtenstein og Norge. EFTA-Tilsynsmyndigheden skal udarbejde en rapport om disse landes gennemførelse af direktivet.

2.8. MEDLEMSSTATERNES GENNEMFØRELSE AF DIREKTIVET

Alle medlemsstaterne har i medfør af artikel 9, stk. 1, underrettet Kommissionen om gennemførelsen af direktivet. Der er ikke registreret problemer med hensyn til gennemførelsen af artikel 1. I bilaget er vist en tabel med en oversigt over de nationale gennemførelsesforanstaltninger. En del af disse er noget strengere end de i direktivet fastsatte minimumsnormer, især hvad angår yderligere begrænsninger i hvad der kan medregnes som egenkapital, og/eller krav om yderligere fradrag i egenkapitalen. 12 medlemsstater har fastsat sådanne strengere krav².

2.9. NUVÆRENDE SITUATION

Inden for det seneste år er såvel lovgiverne og tilsynsmyndighederne som kreditinstitutterne selv begyndt at drøfte, om de gældende regler for kreditinstitutter i henhold til egenkapitaldirektivet og direktivet om solvensnøgletal bør revideres. Også Basel-aftalen af 1988 er under revision.

Det har under drøftelserne vist sig, at der er opstået en række tekniske problemer, der alene er forårsaget af, at den nuværende ramme nu er ti år gammel og ikke dækker den seneste udvikling. Problemerne kan løses enten ved en fortolkning af de eksisterende krav eller ved en revision af disse.

Et af problemerne med kapitalens sammensætning og kvalitet er opstået som følge af banksektorens udvikling af nye kapitalinstrumenter. Fordi disse innovative kapitalinstrumenter er omkostningseffektive, ønsker bankerne at medregne disse som en del af kerneegenkapitalen ("Tier 1"). De nye kapitalinstrumenter indeholder imidlertid ofte elementer, som kan udhule den nuværende strenge definition af kapital og øge behovet for reguleringsmekanismer for at præcisere kapitalbegrebet.

---

² Artikel 2, stk. 2, første afsnit, giver udtrykkeligt mulighed for at fastsætte sådanne strengere krav.

Revisionen af kapitalbestemmelserne har været i gang i nogen tid såvel i EU, nemlig i Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, i Arbejdsgruppen for Fortolkning og Anvendelse af Bankdirektiverne (GTIAD) og i Det Rådgivende Udvalgs Undergruppe for Kapital, som internationalt i Basel-udvalget. Alle disse udvalg har beskæftiget sig med spørgsmålet om de fremtidige kapitalbestemmelser og søger at koordinere deres videre arbejde med dette spørgsmål.

2.10. KERNEEGENKAPITAL (TIER 1)

De komponenter, der udgør kerneegenkapitalen (også kaldet "Tier 1"-kapital) er anført i direktivets artikel 2, stk. 1, nr. 1) *tegnen kapital*, nr. 2) *reserver samt driftsresultat efter udlodning af det endelige udbytte* og nr. 4) *midler til dækning af generelle kreditinstitutrisci*. (I denne rapport's kapitel 3 "Direktivets opbygning" findes en oversigt over alle de komponenter, der er nævnt i artikel 2, stk. 1.).

Ovennævnte tre komponenter udgør den mest solide del af kapitalen, som har den bedste evne til at dække tab. Ifølge direktivet kan kerneegenkapital derfor uden begrænsninger benyttes til forskriftsmæssige formål.

Komponent (1) : Tegnet kapital

(1) *Kapital i henhold til artikel 22 i direktiv 86/635/EØF³, for så vidt den er indbetalt, samt overkurs ved emission, dog med undtagelse af kumulative præferenceaktier.*

Gennemførelse i medlemsstaterne

Artikel 2, stk. 1, nr. 1) er gennemført i alle medlemsstater. I 1996 udgjorde denne komponent i de forskellige EØS-medlemsstater mellem 11,0 % og 60,0 % af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater : 26,2 %). Andelen er særlig lav i E, NL, A og SV, mens den er meget høj i EL og P.

Dels som følge af restriktioner i national lovgivning om en direkte udstedelse af aktier i fremmed valuta, dels af skattemæssige årsager bliver der ofte udstedt præferenceaktier gennem et datterselskab eller et særligt selskab oprettet til dette formål (SPV). Den kapital, sådanne selskaber rejser, bliver "ført videre op" til (moder)kreditinstituttet. Kommissionen er af den opfattelse, at kun den kapital, som det pågældende selskab har udstedt som kerneegenkapital, kan medregnes som kerneegenkapital i (moder)kreditinstituttet. Ved tab i kreditinstituttet skal ejerne af præferenceaktier udstedt af SPV-selskabet deltage i dækning af sådanne tab på en "going concern" basis på lige fod med ejerne af de direkte udstedte aktier.

Dels som følge af restriktioner i national lovgivning om en direkte udstedelse af aktier i fremmed valuta, dels af skattemæssige årsager bliver der ofte udstedt præferenceaktier gennem et datterselskab eller et særligt selskab oprettet til dette formål (SPV). Den kapital, sådanne selskaber rejser, bliver "ført videre op" til (moder)kreditinstituttet. Kommissionen er af den opfattelse, at kun den kapital, som det pågældende selskab har udstedt som kerneegenkapital, kan medregnes som kerneegenkapital i (moder)kreditinstituttet. Ved tab i

³

Artikel 22 i direktiv 86/635/EØF:

Passiv: Post 9 - Tegnet kapital

Under denne post opføres – uanset deres betegnelse i det enkelte tilfælde – alle beløb, som alt efter instituttets retlige form i henhold til national lovgivning betragtes som andele i egenkapitalen, tegnet af selskabsdeltagerne eller andre kapitalindskydere.

kreditinstituttet skal ejerne af præferenceaktier udstedt af SPV-selskabet deltage i dækning af sådanne tab på en "going concern" basis på lige fod med ejerne af de direkte udstedte aktier.

Rådets direktiv (98/31/EF) om ændring af Rådets direktiv (93/6/EØF) om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag bestemmer i ændringen til bilag V, punkt 2 (som er vedhæftet denne rapport), at de kompetente myndigheder kan tillade, at institutter, der skal opfylde kapitalkravene i direktivets bilag I, II, III, IV, VI, VII og VIII (vedhæftet denne rapport), anvender en alternativ definition ved opfyldelsen af disse krav alene.

Sammenligning med Basel-aftalen

Så vidt Kommissionen er orienteret, har der ikke været væsentlige problemer med gennemførelsen af denne bestemmelse ud over udelukkelsen af kumulative præferenceaktier fra kerneegenkapitalen. Tilsynsmyndighederne i mange lande har fået henvendelser fra banker, som ønsker visse former for præferenceaktier anerkendt som kerneegenkapital, og nogle af tilsynsmyndighederne overvejer at imødekomme dette ønske. Da såvel direktivet som Basel-aftalen udelukker kumulative præferenceaktier fra kerneegenkapitalen, sker det stadig hyppigere, at bankerne forsyner de kumulative præferenceaktier med ikke-kumulative elementer samtidig med, at skattefordelene bevares.

I almindelighed anerkendes tegnet kapital som lovmæssig kapital. Direktivets artikel 2 definerer i mere præcise vendinger, hvilke kapitalinstrumenter der kan betragtes som "tegnat kapital". Den tilsvarende bestemmelse i Basel-aftalen er ikke identisk⁴ med direktivets. Det skal især nævnes, at aktiekapital i henhold til Basel-aftalen skal være fast, ligesom (ikke-kumulative) præferenceaktier skal være "uamortisable". Basel-aftalen er på dette punkt klart strengere end EU-direktiverne, idet der i Basel-aftalen henvises til "uamortisable" kapital. Begrundelsen for dette er, at EU-direktivet skal tage hensyn til alle de retlige former, banker i EU kan antage.

Da nogle banker har udstedt en række innovative kapitalinstrumenter som f.eks. instrumenter med trinvist forhøjet kuponrente for at generere lovmæssig kerneegenkapital, som både er omkostningseffektiv og om nødvendigt kan udstedes i ikke-lokal valuta, besluttede Basle Committee on Banking Supervision på sit møde den 21. oktober 1998 i Sydney at begrænse godkendelsen af disse instrumenter som kerneegenkapital. Der vil blive stillet strenge krav til sådanne instrumenter, og deres andel af kerneegenkapitalen vil blive begrænset til højst 15 %. (Se bilag : Instrumenter, der kan medregnes til kerneegenkapitalen.).

Komponent (2) : Reserver samt driftsresultat efter udlodning af det endelige udbytte

(2) *Reserver i henhold til artikel 23 i direktiv 86/635/EØF⁵, samt driftsresultat fra det foregående regnskabsår efter udlodning af det endelige udbytte. Medlemsstaterne må kun tillade, at der tages hensyn til foreløbige overskud, inden der er truffet formel*

⁴ Egenkapital (udstedte og fuldt indbetalte ordinære aktier/stamaktier og ikke-kumulative, uamortisable præferenceaktier, men ikke kumulative præferenceaktier).

⁵ Artikel 23 i direktiv 86/635/EØF:

Passiv: Post 11 - Reserver

Under denne post opføres alle de i direktiv 78/660/EØF, artikel 9, passiv post A IV, definerede former for reserver. Derudover kan medlemsstaterne foreskrive andre former for reserver, såfremt dette er påkrævet af hensyn til kreditinstitutter med en retlig form, der ikke er omfattet af direktiv 78/660/EØF. [Artikel 9 i direktiv 78/660/EØF henviser til lovpligtige reserver, reserver for egne aktier, vedtægtsmæssige reserver og andre reserver.]

beslutning herom, hvis disse overskud er blevet revideret af personer, der er beskæftiget med revision, og de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at beløbet er blevet vurderet i overensstemmelse med principperne i direktiv 86/635/EØF, og at det ikke omfatter forudseelige udgifter og hensættelse til udbytte.

Gennemførelse i medlemsstaterne

Reserver og overført af årets resultat udgør det andet element i kerneegenkapitalen og accepteres også generelt som værende lovmæssig egenkapital. Men også på dette punkt definerer direktivet ved henvisningen til artikel 23 i bankregnskabsdirektivet (86/635/EØF) i mere præcise vendinger, hvilke poster der kan medregnes som reserver. Herudover tillader direktivet medtagelse af foreløbige overskud, forudsat at bestemte og strenge betingelser er opfyldt.

Artikel 2, stk. 1, nr. 2) er gennemført i alle medlemsstater. I 1996 udgjorde denne komponent i de forskellige EØS-medlemsstater mellem 6,8 % og 76,8 % af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater : 43,4 %). Komponenten udgør en særlig stor andel af den samlede kapital i DK, E, NL, A og SV. 12 medlemsstater har udnyttet muligheden af at medregne foreløbige overskud. B, DK og E og har ikke vedtaget en sådan bestemmelse. Belgien medregner foreløbige overskud i handelsporteføljerne som "Tier 3" for at dække markedsrisici som foreskrevet i bilag V til kapitalgrundlagsdirektivet.

Så vidt Kommissionen er orienteret, har gennemførelsen af denne bestemmelse ikke givet anledning til væsentlige problemer bortset fra kravet om, at foreløbige overskud skal være revideret af eksterne revisorer, førend de kan medregnes i kerneegenkapitalen i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 2). Alle medlemsstater er nu enige med Kommissionen i, at "personer, der er beskæftiget med revision" i henhold til direktiv 86/635/EØF er de eksterne og ikke de interne revisorer. Kommissionen finder det også væsentligt, at der ud over kravet om periodisk gennemgang af forretningsgangene stilles krav om, at foreløbige overskud skal være revideret af eksterne revisorer, førend de kan medtages som kerneegenkapital. En ekstern revision af foreløbige overskud indebærer dog ikke nødvendigvis en så fuldstændig revision af regnskabet som den, der finder sted i forbindelse med den årlige regnskabsaflæggelse.

Sammenligning med Basel-aftalen

Affattelsen i Basel-aftalen⁶ er en smule anderledes end i direktivet. Den eneste materielle forskel er dog, at direktivet indeholder mere detaljerede betingelser for medtagelsen af foreløbige overskud end Basel-aftalen.

Komponent 4) : Midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici

4) *Midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici i henhold til artikel 38 i direktiv 86/635/EØF.*

Midlerne til dækning af generelle kreditinstitutrisici er en komponent, der er indført ved direktiv 86/635/EØF, og som skal dække "de særlige risici i forbindelse med bankmæssige forretninger".

⁶ *Synlige reserver dannet eller forøget gennem henlæggelse (efter skat) af tilbageholdt overskud eller andet overskud, f.eks. overkurs ved emission, ikke udloddet overskud (inklusive henlæggelser til eller fra reserver i årets løb fra det løbende års tilbageholdte overskud efter nationale bestemmelser), almindelige reserver og lovpligtige reserver ("Tier 1").*

Gennemførelse i medlemsstaterne

Selv om de fleste medlemsstater accepterer komponenten ”midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici”, spiller den dog kun en væsentlig rolle i B, F, I, L, P og FIN. I 1996 udgjorde denne komponent i de forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0% og 5,9% af kreditinstitutternes samlede egenkapital (gennemsnit for samtlige medlemsstater : 1,9 %). Så vidt Kommissionen er orienteret, har gennemførelsen af denne bestemmelse ikke givet anledning til særlige problemer.

Sammenligning med Basel-aftalen

Selv om ”midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici” er en komponent, som ikke findes under denne betegnelse uden for EU, anerkender Basel-aftalen specifikt sådanne midler som kerneegenkapital. Basel-aftalen beskriver i detaljer betingelserne for at medtage visse komponenter under de almindelige henlæggelser eller henlæggelser til imødegåelse af tab på udlån (såsom midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici). Ifølge Basel-aftalen må ingen komponenter, der er beregnet til at beskytte en bank mod identificerede værdiforringelser af specifikke aktiver, især aktiver, der er udsat for geografisk bestemte risici og aktiver i realkreditsektoren og andre problemsektorer, medregnes som egenkapital, dvs. at posterne principielt ikke bør medtages under posten “almindelige henlæggelser/henlæggelser til imødegåelse af tab på udlån”. Hertil kommer, at “almindelige henlæggelser/henlæggelser til imødegåelse af tab på udlån” højst må udgøre 1,25 % af de risikovægtede aktiver. Endvidere gælder følgende betingelser :

- henlæggelser til kapital må kun foretages af tilbageholdte overskud efter skat eller af overskuddet før skat reguleret med alle potentielle skatteforpligtelser ;
- kapitalen samt tilgang og afgang på denne skal vises særskilt i bankens offentliggjorte regnskaber ;
- kapitalen skal kunne anvendes straks og uden begrænsninger til dækning af tab, så snart disse opstår;
- tab må ikke føres direkte over egenkapitalen, men skal udgiftsføres over resultatopgørelsen.

De samme betingelser er gældende ifølge de strenge regler i regnskabsdirektivet 86/635/EØF for midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici.

2.11. DEN SUPPLERENDE EGENKAPITAL (“TIER 2”)

Den supplerende egenkapital (også benævnt “**Tier 2**”-kapital) omfatter kapital-elementer, der også kan anvendes til dækning af tab, men som ikke anses for at være så solide som kerneegenkapitalen. Den supplerende egenkapital er derfor undergivet flere begrænsninger (se nedenfor).

Nogle af komponenterne i den supplerende egenkapital blev kun anvendt i få medlemsstater forud for vedtagelsen af direktivet. I direktivet er der lagt særlig vægt på fastlæggelsen af betingelserne for at anerkende sådanne kapitalkomponenter. For at begrænse brugen heraf og undgå en forringet situation har andre medlemsstater efterfølgende også indført nye ”Tier 2”-komponenter.

De kapitalkomponenter, der kan anerkendes som supplerende egenkapital, er anført i **nr. 3) samt 5) til 8) i artikel 2. Nr. 3) samt 5) til 7)**, der betragtes som mere solide

end komponent 8), omtales ofte som "Upper Tier 2", mens nr. 8) normalt kaldes "Lower Tier 2". Kvalitetsforskellen i de forskellige "kapitalniveauer" afspejles i de begrænsninger, der er knyttet til deres brug. Den supplerende egenkapital omfatter følgende komponenter :

Komponent 3) : Opskrivningshenlæggelser

(3) *Opskrivningshenlæggelser i henhold til artikel 33 i Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁷, senest ændret ved direktiv 84/569/EØF⁸.*

Hvad angår kreditinstitutter dannes opskrivningshenlæggelser hovedsageligt ved opskrivning af materielle og finansielle anlægsaktiver. Opskrivningshenlæggelser må kun oprettes under de betingelser, der er fastsat i artikel 33, stk. 1, litra c), i direktiv 78/660/EØF. (Se bilaget til denne rapport.)

Gennemførelse i medlemsstaterne

De fleste medlemsstater tillader, at opskrivningshenlæggelser medtages i den supplerende egenkapital. I 1996 udgjorde disse henlæggelser i de forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0 % og 5,6 % af kreditinstitutternes samlede egenkapital (gennemsnit for alle medlemsstater: 2,3 %).

Sammenligning med Basel-aftalen

Indholdet af den tilsvarende komponent i Basel-aftalen⁹ er ikke identisk med komponentens indhold ifølge direktivet. Den væsentligste materielle forskel er, at Basel-aftalen udtrykkeligt foreskriver en reduktion af opskrivningsbeløbet med 55 % af forskellen mellem den bogførte historiske kostpris og aktivets markedsværdi¹⁰.

Komponent 5) : Værdireguleringer

(5) *Værdireguleringer i henhold til artikel 37, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF.*

I henhold til direktivet kan der foretages værdireguleringer i form af, at visse aktivposter, der ikke opbevares som finansielle anlægsaktiver, og som ikke indgår i bankens beholdning, ansættes til en lavere værdi, såfremt dette "af forsigtighedshensyn er nødvendigt i forbindelse med de særlige risici ved bankmæssige forretninger".

---

⁷ EFT L 222, 14. 8. 1978, s. 11.

⁸ EFT L 314, 4. 12. 1984, s. 28.

⁹ *Opskrivningshenlæggelser hidrørende fra:*

a) opskrivning i årsregnskabet af bankernes forretningslokaler ; eller

b) en teoretisk kapitaltilvækst af skjulte værdier som følge af, at værdipapirer i årsregnskabet medtages til historisk kostpris kan medregnes i den supplerende egenkapital, såfremt tilsynsmyndighederne finder, at aktiverne er forsigtigt værdiansat på en sådan måde, at muligheden for prisudsving og tvangssalg er afspejlet fuldt ud.

¹⁰ Et nedslag i opskrivningsbeløbet på 55% af forskellen mellem den bogførte historiske kostpris og aktivets markedsværdi anvendes på skjulte reserver for at tage hensyn såvel til risikoen for udsving i et ustabil marked som til skatteforpligtelsen ved realisation af aktivet. Latente reserver som følge af en undervurdering af værdien af bankernes forretningslokaler må ikke medregnes.

Gennemførelse i medlemsstaterne

Selv om de fleste medlemsstater anerkender værdireguleringer, spiller disse kun en væsentlig rolle i B, D og L. I 1996 udgjorde værdireguleringerne i forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0 % og 6,4 % af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater : 1,8 %). Så vidt Kommissionen er orienteret, har gennemførelsen af denne bestemmelse ikke givet anledning til særlige problemer.

Sammenligning med Basel-aftalen

Basel-aftalen indeholder ikke specifikke bestemmelser om sådanne former for værdireguleringer, men de generelle bestemmelser om medtagelse af almindelige henlæggelser eller henlæggelser til imødegåelse af tab på udlån finder anvendelse (se komponent 4, fodnoten)¹¹. Der er følgelig kun en mindre forskel mellem Basel og EU.

Komponent 6) : Andre komponenter

(6) *Andre komponenter i henhold til artikel 3.*

I artikel 3 er anført en række "andre komponenter", som kan medregnes i den supplerende egenkapital. Ifølge artikel 3, stk. 1, kan det i en medlemsstat anvendte egenkapitalbegreb omfatte andre komponenter, forudsat at disse har visse nærmere angivne karakteristika. I artikel 3, stk. 2, bestemmes det, at værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter, som opfylder bestemte betingelser, ligeledes kan accepteres som andre komponenter.

Artikel 3, stk. 1. Det i en medlemsstat anvendte egenkapitalbegreb kan omfatte andre komponenter, forudsat at det drejer sig om komponenter, der uanset disses juridiske eller regnskabsmæssige benævnelse, har følgende karakteristika :

- (a) de kan frit benyttes af kreditinstituttet til dækning af normale bankrisici, når tab eller værdiforringelse endnu ikke er nærmere identificeret ;*
- (b) deres tilstedeværelse skal fremgå af de interne regnskabsoplysninger ;*
- (c) deres størrelse skal være fastsat af kreditinstituttets direktion, revideret af uafhængige revisorer, meddelt de kompetente myndigheder og undergivet disses tilsyn. Hvad angår kontrol, kan intern revision anses for midlertidigt at opfylde ovennævnte krav, indtil fælleskabsbestemmelser om obligatorisk ekstern revision er blevet gennemført.*

Ifølge artikel 3, stk. 2, kan "andre komponenter" også omfatte værdipapirer med ubestemt løbetid ("uamortisable værdipapirer") :

Artikel 3, stk. 2. Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter kan ligeledes accepteres som andre komponenter, forudsat at de opfylder følgende betingelser :

- (a) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændehaverens initiativ eller uden tilsynsmyndighedens forhåndsgodkendelse ;*

¹¹ *Reserver, som, selv om de er uofficielle, har passeret resultatopgørelsen, og som er accepteret af bankens tilsynsmyndigheder (som "Tier 2"-kapital).*

(b) *aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give kreditinstituttet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden ;*

(c) *långiverens krav mod kreditinstituttet skal efterstilles al anden ikke-efterstillet gæld ;*

(d) *de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke-betalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, idet det tillades kreditinstituttet at fortsætte sine aktiviteter ;*

(e) *kun faktisk indbetalte beløb tages i betragtning.*

Hertil kommer andre kumulative præferenceaktier end de i artikel 2, stk. 1, nr. 8, nævnte.

Som beskrevet ovenfor under bemærkningerne til komponent 1) er værdipapirer med ubestemt løbetid og lignende instrumenter samt kumulative præferenceaktier potentielt meget attraktive kapitalinstrumenter for kreditinstitutterne på grund af, at de er omkostningseffektive og skattemæssigt fordelagtige i mange medlemsstater. Som det også fremgår af det ovenfor anførte bestemmer direktivet klart, at sådanne komponenter kun kan anerkendes som supplerende egenkapital og ikke som kerneegenkapital.

Gennemførelse i medlemsstaterne

Mange af de “andre komponenter” har nær sammenhæng med de nationale regnskabs-systemers karakteristika, således at der selv mellem medlemsstater kan opstå forskellige fortolkninger af denne bestemmelse. En oversigt over medlemsstaternes fortolkning af artikel 3, stk. 1, hvad angår medregning i egenkapitalen af kapitalgevinster på porteføljer (positiv difference mellem en porteføljes markedsværdi og anskaffelsespris) er vedhæftet som bilag¹².

I 10 medlemsstater medregnes “andre komponenter” som egenkapital (med henvisning til elementerne nævnt i artikel 3, stk. 1). B, DK, EL, NL og FIN har ikke vedtaget denne artikel. (Se vedhæftede oversigt, dok. nr. XV/1100/95). Kommissionen foreslår i sit fortolkende notat XV/1100/95-rev.5 af maj 1997 en fortolkning af artikel 3, stk. 1, som der er bred enighed om, og som vil tydeliggøre reglerne for, hvornår “andre komponenter” kan omfatte den positive difference mellem markedsværdien og anskaffelsesprisen (se komponent 3 – Opskrivningshenlæggelser).

Denne komponent indeholdt i almindelige henlæggelser udgjorde i 1996 i forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0 % og 10,4 % af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater : 1,0%). I form af andre poster udgjorde komponenten i 1996 i forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0 % og 12,1 % af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater : 2,8 %).

De fleste af medlemsstaterne har vedtaget artikel 3, stk. 2. I 1996 udgjorde denne komponent i forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0% og 13,5% af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater: 4,1%).

---

¹² XV/1100/95-Rev. 5.

Sammenligning med Basel-aftalen

Ordlyden i Basel-aftalen er ikke identisk med direktivets. Hvad angår andre komponenter er der dog ingen materielle forskelle mellem direktivet og Basel-aftalen¹³. Der har inden for rammerne af GTIAD fundet drøftelser sted med medlemsstaterne om en nærmere præcisering og tydeliggørelse af betingelserne for at acceptere hybride kapitalinstrumenter.

Komponent 7) : Midler, for hvilke medlemmer af et andelskreditinstitut hæfter

(7) *Midler, for hvilke medlemmer af et andelskreditinstitut hæfter solidarisk, og de solidariske forpligtelser for låntagerne i visse institutter med fondsstatus, som nævnt i artikel 4, stk. 1.*

De nærmere bestemmelser om anerkendelse af midler, for hvilke medlemmer af et andelskreditinstitut hæfter, er fastsat i artikel 4, stk. 1 :

Artikel 4, stk. 1. Medlemmer af et kreditinstitut, der er stiftet i form af et andelskreditinstitut, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 7, hæfter for den kapital, der ikke er fuldt indbetalt, samt for de supplerende beløb, som medlemmerne af samme kreditinstitut i henhold til lovgivningen skal indbetale uden sikkerhed, dersom dette kreditinstitut har lidt tab, i hvilket tilfælde disse beløb skal kunne kræves indbetalt uden forudgående varsel.

Med sådanne komponenter sidestilles de solidariske forpligtelser for låntagerne i kreditinstitutioner med fondsstatus.

Alle disse komponenter kan henregnes under egenkapitalen i det omfang, hvor de i henhold til national lovgivning medregnes i de pågældende institutters egenkapital.

Gennemførelse i medlemsstaterne

D, NL og A har vedtaget denne artikel. Den i artikel 4a¹⁴ omhandlede overgangsperiode løber for Danmarks vedkommende indtil 1. januar 2001. I 1996 udgjorde denne komponent i forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0 % og 2,9 % af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater : 0,6 %). Gennemførelsen af denne bestemmelse har ikke givet anledning til særlige problemer.

Sammenligning med Basel-aftalen

Basel-aftalen indeholder ingen bestemmelser om hæftelser for medlemmer af andelskreditinstitutter, da Basel-aftalen kun skulle være gældende for visse internationalt opererende

¹³ *Kapitalinstrumenter i form af hybrid lånekapital kan medregnes i den supplerende kapital, såfremt*
- *der er tale om efterstillede og fuldt indbetalte lån uden sikkerhedsstillelse*
- *lånene ikke kan tilbagebetales på ihændehaverens initiativ eller uden tilsynsmyndighedens forhåndsgodkendelse*
- *lånene kan medgå til dækning af tab, idet det tillades kreditinstituttet at fortsætte sine aktiviteter (i modsætning til konventionelle efterstillede lån)*
- *det, selv om kapitalinstrumentet kan indeholde en forpligtelse til rentebetaling, som ikke varigt kan reduceres eller frafalder (i modsætning til udbytte af ordinære aktier), er muligt at udskyde betaling af renter på gælden (i lighed med kumulative præferenceaktier), såfremt rentebetalinger ikke kan indeholdes i bankens indtjening).*

¹⁴ *Kumulative præferenceaktier med disse kendetegn vil kunne henregnes til denne kategori.*
Indføjet ved direktiv 92/16/EØF.

kreditinstitutter i G-10-landene og derfor ikke omfatter kreditinstitutter i form af andelskreditinstitutter.

Komponent 8) : Kumulative præferenceaktier med fast løbetid og ansvarlig indskudskapital

(8) *Kumulative præferenceaktier med fast løbetid og ansvarlig indskudskapital som nævnt i artikel 4, stk. 3.*

Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder må til egenkapitalen kun medregne kumulative præferenceaktier med fast løbetid, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8, samt ansvarlig indskudskapital som omhandlet i samme bestemmelse, hvis der er indgået en bindende aftale om, at den i tilfælde af et kreditinstituts konkurs eller likvidation efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

Kumulative præferenceaktier med fast løbetid

De nærmere regler for anerkendelse af kumulative præferenceaktier med fast løbetid er fastsat i artikel 4, stk. 3, første afsnit :

Artikel 4(3). Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder må til egenkapitalen kun medregne kumulative præferenceaktier med fast løbetid, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8, samt ansvarlig indskudskapital som omhandlet i samme bestemmelse, hvis der er indgået en bindende aftale om, at den i tilfælde af et kreditinstituts konkurs eller likvidation efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

Gennemførelse i medlemsstaterne

Kumulative præferenceaktier med fast løbetid anses for at være meget attraktive kapitalinstrumenter for kreditinstitutter, da de i mange lande udgør en billigere kapitalkilde end almindelige aktier som følge af, at de er omkostningseffektive og skattemæssigt fordelagtige. Kreditinstitutter har således et kraftigt incitament til at få sådanne præferenceaktier accepteret som lovmæssigt kapitalgrundlag. Følgelig er brugen af disse kapitalinstrumenter steget væsentligt siden vedtagelsen af direktivet.

Værdien af kumulative præferenceaktier med fast løbetid som egenkapitalkomponent reduceres på grund af deres begrænsede løbetid, som bevirker, at kapitalen muligvis ikke er til rådighed, når der er brug for den. Disse instrumenters værdi begrænses tillige af deres kumulative natur, som kan føre til en "ophobning" af udestående betalinger til investorerne.

Derfor kan kumulative præferenceaktier med fast løbetid kun anerkendes som supplerende egenkapital og ikke som kerneegenkapital. Kommissionen finder det af afgørende betydning, at aktier, der anerkendes som kerneegenkapital, virkelig er ikke-kumulative, således at kreditinstituttet i tilfælde af tab ikke har nogen betalingsforpligtelse over for ejere af disse instrumenter.

11 lande har vedtaget at medregne kumulative præferenceaktier med fast løbetid i henhold til artikel 4, stk. 3. Denne mulighed er ikke blevet udnyttet af DK, F, I og A.

Sammenligning med Basel-aftalen

Der er ingen materielle forskelle mellem direktivet og Basel-aftalen hvad angår anerkendelsen af kumulative præferenceaktier. Dog henregnes disse i Basel-aftalen til en særskilt kategori

med betegnelsen “hybrid lånekapital”. Gennemførelsen af denne bestemmelse har været genstand for drøftelser såvel i EU som i Basel-udvalget.

Ansvarlig indskudskapital

De nærmere regler for anerkendelse af ansvarlig indskudskapital er fastsat i artikel 4, stk. 3, andet afsnit :

Denne ansvarlige indskudskapital skal ligeledes opfylde følgende betingelse r:

- (a) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning ;*
- (b) midlerne skal have en oprindelig løbetid på mindst fem år; de skal derefter kunne kræves indfriet t ; er gældens løbetid ikke fastsat, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre midlerne ikke længere henregnes til egenkapitalen, eller medmindre myndighedernes forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives på emittentens initiativ, og kreditinstituttets solvens ikke derved forringes;*
- (c) den udstrækning, hvori de kan medregnes til egenkapitalen, indskrænkes gradvis i mindst de sidste fem år inden tilbagebetalingsdagen ;*
- (d) låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra en likvidation af kreditinstituttet, skal tilbagebetales inden den aftalte forfaldsdato.*

Gennemførelse i medlemsstaterne

Alle medlemsstater har vedtaget at acceptere “ansvarlig indskudskapital”. I 1996 udgjorde denne komponent i forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0 % og 27 % af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater : 15,8 %). I de fleste medlemsstater udgør ansvarlig indskudskapital 10-20 % af kreditinstitutternes lovmæssige kapitalgrundlag og er dermed en af de vigtigste kapitalkomponenter. Kommissionen finder det derfor vigtigt, at ovennævnte betingelser for medregning af ansvarlig indskudskapital nøje overholdes.

Sammenligning med Basel-aftalen

Ordlyden i Basel-aftalen er ikke identisk med ordlyden i direktivet. Den væsentligste materielle forskel er, at Basel-aftalen indeholder en udtrykkelig bestemmelse om en kumulativ diskonteringsfaktor på 20 % om året i de sidste fem år af løbetiden¹⁵. Direktivet nævner ikke nogen specifik diskonteringsfaktor. Kommissionen og de fleste medlemsstater finder, at ordet “gradvis” i direktivet ikke nødvendigvis indebærer reduktioner med lige store beløb, men at ordet under alle omstændigheder betyder, at reduktionerne skal ske i en takt, der er godkendt af tilsynsmyndighederne. Det vil især være fornuftigt at foretage højere reduktioner i de første

---

¹⁵ Omfatter konventionelle efterstillede gældsposter uden sikkerhedsstillelse med en oprindelig mindste løbetid på mere end fem år samt indløselige præferenceaktier med begrænset løbetid. I de sidste fem år af løbetiden anvendes en kumulativ diskonterings- (eller amortiserings-) faktor på 20% om året for at afspejle disse instrumenters faldende værdi som en vedvarende kilde til soliditet. Sådanne instrumenter kan sædvanligvis ikke anvendes til at deltage i dækning af tab i et kreditinstitut, som fortsætter sine aktiviteter. Derfor må disse instrumenter højst udgøre 50% af kerneegenkapitalen.

år¹⁶.

2.12. KOMPONENTER, DER SKAL FRATRÆKKES

Komponenterne 9) til 13) skal fratrækkes i egenkapitalen, når solvensprocenten skal beregnes, fordi disse komponenter reducerer den kapital, der er til rådighed for kreditinstitutterne. Mens komponenterne 9) til 11) fratrækkes i kerneegenkapitalen (der består af komponenterne 1) 2) og 4)), fratrækkes komponenterne 12) og 13) i den samlede egenkapital (komponenterne 1) til 8)).

Komponent (9) : Egne aktier

(9) <i>Kreditinstituttets beholdning af egne aktier ansat til den bogførte værdi.</i>

Egne aktier repræsenterer ikke kapitalindskud i kreditinstituttet fra eksterne investorer. Egne aktier skal fratrækkes i egenkapitalen, fordi kreditinstituttet selv skal dække eventuelle tab på disse aktier.

Gennemførelse i medlemsstaterne

Bestemmelsen om fratrækning af egne aktier er blevet gennemført i alle medlemsstater. I 1996 udgjorde egne aktier i forskellige EØS-medlemsstater kun mellem 0,0 % og 0,6 % af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater : 0,1 %).

Sammenligning med Basel-aftalen

Basel-aftalen indeholder ingen bestemmelser om egne aktier.

Komponent 10) : Immaterielle aktiver

(10) <i>Immaterielle aktiver i henhold til artikel 4, aktiver, nr. 9, i direktiv 86/635/EØF¹⁷.</i>

Gennemførelse i medlemsstaterne

Bestemmelsen om fratrækning af immaterielle aktiver er blevet gennemført i alle medlemsstater. I 1996 udgjorde immaterielle aktiver i forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0 % og 10,3 % af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater : 1,8 %). Fratrækning af immaterielle aktiver ligger på et særlig højt niveau i Grækenland, Spanien og Italien. Så vidt Kommissionen er orienteret, har gennemførelsen af denne bestemmelse ikke givet anledning til væsentlige problemer.

Sammenligning med Basel-aftalen

Direktivet er lidt afvigende fra Basel-aftalen, idet direktivet kræver fratrækning ikke alene af goodwill, men også af etableringsomkostninger.

---

¹⁶ Se GTIAD-notat XV/1115/96.

¹⁷ - Etableringsomkostninger som defineret i den nationale lovgivning, for så vidt denne tillader, at de opføres på aktivsiden
- goodwill, såfremt den er erhvervet mod vederlag.

Komponent 11) : Materielt negativt udbytte

(11) *Materielt negativt udbytte i det løbende regnskabsår*

Gennemførelse i medlemsstaterne

Materielt negativt udbytte i det løbende regnskabsår skal fratrækkes i alle medlemsstater. I 1996 udgjorde materielt negativt udbytte i forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0 % og 4,3 % af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater : 1,1 %). Så vidt Kommissionen er orienteret, har gennemførelsen af denne bestemmelse ikke givet anledning til særlige problemer.

Sammenligning med Basel-aftalen

Basel-aftalen indeholder ingen bestemmelser om fratrækning af materielt negativt udbytte i det løbende regnskabsår.

Komponenter 12) og 13) : Kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter

(12) *Kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10% af disses kapital, samt efterstillede tilgodehavender og de i artikel 3 omhandlede instrumenter, som kreditinstituttet besidder i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10 % af deres kapital. Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut eller i et finansieringsinstitut som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde dette institut, kan kontrolmyndigheden give tilladelse til undtagelser fra denne bestemmelse.*

(13) *Kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter på højst 10% af disses kapital samt efterstillede tilgodehavender og de i artikel 3 omhandlede instrumenter, som kreditinstituttet besidder, og i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter end de i nr. 12 omhandlede, for så vidt angår den del af disse samlede kapitalinteresser, efterstillede tilgodehavender og instrumenter, som overstiger 10 % af kreditinstituttets egenkapital beregnet inden fradrag af komponenterne under nr. 12 og 13.*

Indtil konsolideringsbestemmelserne er samordnet yderligere¹⁸, kan medlemsstaterne bestemme, at moderselskaber, som er underkastet et tilsyn på konsolideret grundlag, ved den eventuelle beregning af den ikke-konsoliderede egenkapital kan undlade at fradrage deres kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, som er omfattet af konsolideringen. Denne bestemmelse gælder for alle former for tilsynsmæssig kontrol, der er harmoniseret ved fællesskabsakter.

Gennemførelse i medlemsstaterne

Kravet om fratrækning af kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter er blevet gennemført i alle medlemsstater. I 1996 udgjorde "over 10 %" -fradragene i forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0 % og 3,8 % af kreditinstitutternes samlede kapital (gennemsnit for alle medlemsstater : 1,3 %). "Under 10 %" -fradragene udgjorde i forskellige EØS-medlemsstater mellem 0,0 % og 4,6 % af kreditinstitutternes samlede kapital

¹⁸ Denne bestemmelse er senere blevet overflyttet til direktiv 92/30/EØF.

(gennemsnit for alle medlemsstater : 1,0 %).

Muligheden for midlertidigt at give dispensation for finansielle bistandstransaktioner, såfremt kapitalinteresserne udgør mere end 10% af kapitalen, er blevet gennemført i seks medlemsstater (B, D, EL, L, FIN, UK). Undtagelsen for kreditinstitutter, som er underkastet et tilsyn på konsolideret grundlag, er vedtaget af seks lande (A, D, EL, FIN, IT, SW).

Sammenligning med Basel-aftalen

Ifølge Basel-aftalen skal investeringer i *datterselskaber*, der driver bank- og finansieringsvirksomhed, og som ikke konsolideres efter nationale bestemmelser, fratrækkes. Kreditinstitutters ikke-fratrukne kapitalinteresser i *andre kreditinstitutter eller institutter, der modtager indlån*, har en solvensrisikovægt på 100 %. Det forhold, at kreditinstitutters kapitalinteresser i andre kreditinstitutter ikke skal fratrækkes i egenkapitalen, er en væsentlig afvigelse fra direktivet, der kræver fratækning af de kapitalinteresser, der er anført under komponenterne 12) og 13).

2.13. BEGRÆNSNING AF BRUGEN AF VISSE KOMPONENTER

(a) Komponenter, der straks og uden begrænsning skal kunne anvendes til dækning af tab

Artikel 2, stk. 3, fastsætter meget betydningsfulde yderligere betingelser for anvendelse af komponenterne 1 til 5 :

3. De i nr. 1 til 5 nævnte komponenter skal af kreditinstituttet kunne anvendes straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab på det tidspunkt, hvor sådanne indtræder. Beløbet skal være fratrukket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset i det omfang, denne skat reducerer det beløb, hvormed disse komponenter kan anvendes til dækning af risici eller tab.

Gennemførelse i medlemsstaterne

Alle medlemsstater har gennemført denne bestemmelse. Kommissionen er fortsat af den mening, at bestemmelsen er et væsentligt element i direktivet. Medlemsstaterne skal tage hensyn til artikel 2, stk. 3, når de afgør, om et bestemt instrument kan accepteres som en af komponenterne i nr. 1 til 5.

Sammenligning med Basel-aftalen

Ordlyden er ikke identisk med ordlyden i Basel-aftalen, men der er ingen materielle forskelle.

(b) Offentlige garantier

Ifølge artikel 4, stk. 2, må de garantier, som staten stiller for offentlige kreditinstitutter, ikke medregnes til egenkapitalen:

2. En medlemsstat må ikke til offentlige kreditinstitutters egenkapital medregne de garantier, som staten eller de lokale, nationale myndigheder stiller for sådanne institutter.

Gennemførelse i medlemsstaterne

Ingen medlemsstat medregner til offentlige kreditinstitutters egenkapital de garantier, som staten eller de lokale myndigheder stiller for sådanne institutter. Undtagelsen for Belgien er udløbet.

Sammenligning med Basel-aftalen

Basel-aftalen anerkender ikke offentlige garantier som egenkapital.

(c) Konsolideringsregler

Artikel 5 indeholder detaljerede regler for, hvornår bestemte komponenter kan indgå i konsolideringen :

Indtil der har fundet en nærmere samordning sted af bestemmelserne om konsolidering, gælder følgende regler :

1. *Når egenkapitalen skal beregnes på konsolideret grundlag, indgår de i artikel 2, stk. 1, omhandlede komponenter med de i henhold til direktiv 83/350/EØF konsoliderede beløb. Ved beregningen af egenkapitalen er der desuden mulighed for at betragte følgende komponenter som sidestillet med konsoliderede reserver, hvis de er udtryk for et kreditorforhold ("negative") :*

- minoritetsinteresser i henhold til artikel 21 i direktiv 83/349/EØF, hvis metoden med global integration anvendes ;

- forskelsbeløb ved første konsolidering i henhold til artikel 19, 30 og 31 i direktiv 83/349/EØF ;

- kursdifferencer, som medregnes under de konsoliderede reserver i henhold til artikel 39, stk. 6, i direktiv 86/635/EØF ;

- forskelsbeløb ved bogføring af visse kapitalinteresser i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i artikel 33 i direktiv 83/349/EØF.

2. *Hvis ovennævnte komponenter er udtryk for et debitorforhold ("positive"), skal de fratrækkes ved beregningen af den konsoliderede egenkapital.*

Gennemførelse i medlemsstaterne

Denne artikel er blevet vedtaget af alle medlemsstater. DK har ikke udnyttet muligheden i artikel 5, stk. 1, andet punktum. Selv om "der har fundet en nærmere samordning sted af bestemmelserne om konsolidering" ved direktiv 92/30/EØF, har sidstnævnte direktiv ikke medført ændringer af den bestemmelse, der henvises til i egenkapitaldirektivets artikel 5. Artikel 5 finder derfor fortsat anvendelse. Kommissionen har kun begrænsede oplysninger om, hvorvidt medlemsstaterne har haft problemer med gennemførelsen af denne artikel.

Sammenligning med Basel-aftalen

Den bestemmelse i Basel-aftalen, der svarer til artikel 5¹⁹, omhandler alene minoritetsinteresser, idet de øvrige komponenter ikke er nævnt. Kommissionen har kun begrænsede oplysninger om, hvorvidt medlemsstaterne har haft problemer med gennemførelsen af denne artikel.

(d) Kvantitative begrænsninger

Artikel 6 fastsætter kvantitative begrænsninger for brugen af visse komponenter:

Artikel 6, stk. 1. For de i artikel 2, stk. 1, første afsnit, nr. 3 og 5 til 8, omhandlede komponenter gælder følgende begrænsninger :

(a) summen af de i nr. 3 og 5 til 8 anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 100 % af de i nr. 1 og 2 og 4²⁰ nævnte komponenter med fradrag af de i nr. 9, 10 og 11 nævnte komponenter ;

(b) summen af de i nr. 7 og 8 anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50% af de i nr. 1 og 2 og 4²¹ nævnte komponenter med fradrag af de i nr. 9, 10 og 11 nævnte komponenter ;

(c) summen af de i nr. 12 og 13 anførte komponenter skal trækkes fra den samlede sum af komponenterne.

Gennemførelse i medlemsstaterne

Denne artikel er blevet vedtaget af alle medlemsstater.

Sammenligning med Basel-aftalen

Ordlyden er lidt anderledes i Basel-aftalen²². Den eneste materielle forskel er Basel-aftalens bestemmelse om en reduktion på 55 % hvad angår urealiserede gevinster på værdipapirer.

Artikel 6, stk. 2, er ophævet ved direktiv 91/633/EØF, og bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, er udløbet.

Artikel 6, stk. 4. De kompetente myndigheder kan give kreditinstitutterne tilladelse til under særlige midlertidige omstændigheder at overskride de i stk. 1 fastsatte grænser.

¹⁹ Ved konsoliderede regnskaber omfatter kerneegenkapital ("tier 1") også minoritetsinteresser i datterselskaber, der ikke ejes 100%.

²⁰ Indføjet ved direktiv 91/633/EØF.

²¹ Indføjet ved direktiv 91/633/EØF.

²² i) Summen af de komponenter, der indgår i den supplerende egenkapital ("tier 2"), må ikke være større end 100% af summen af komponenterne, der udgør kerneegenkapitalen ("tier 1")

ii) ansvarligt indskudskapital med begrænset løbetid må højst udgøre 50% af kerneegenkapitalen ("tier 1")

iii) opskrivningshenlæggelser dannet af urealiserede gevinster på værdipapirer skal reduceres med 55%

Gennemførelse i medlemsstaterne

Artikel 6, stk. 4, er blevet vedtaget af seks medlemsstater (D, EL, E, F, I, P). Italien har angivet, at de italienske regler kun tillader overskridelser i tilfælde af "andre positive elementer" : I så fald må overskridelserne ikke overstige 1,25 % af de risikovægtede aktiver.

Sammenligning med Basel-aftalen

Basel-aftalen indeholder ingen bestemmelser om midlertidige undtagelser.

3. KONKLUSIONER

Der kræves endnu en indsats på såvel nationalt plan som på EU-plan. Som følge af de omkostningsmæssige fordele (ofte baseret på en gunstig skattemæssig behandling) ved nye kapitalinstrumenter har kreditinstitutter et incitament til at erstatte eksisterende kapital af høj kvalitet (fast tegnet kapital) med nye kapitalinstrumenter af lavere kvalitet. **Medlemsstaterne** bør sikre sig, at nye kapitalinstrumenter som f.eks. instrumenter med trinvis forhøjet kuponrente, som har til formål at tjene som lovmæssig kerneegenkapital, ikke svækker kreditinstitutternes kapitalgrundlag. Dette gælder, selv om direktivet måske ikke synes udtrykkeligt at udelukke sådanne instrumenter fra at blive anerkendt som egenkapital. Hvis medlemsstaterne er i tvivl om, hvorvidt visse "hybride" kapitalinstrumenter kan accepteres, er det fornuftigt, at sådanne instrumenter drøftes i de relevante EU-fora for at få en klarere forståelse af problemerne.

Banktilsynsmyndighederne bør ikke støtte denne tendens. For at undgå udhuling af kapitalgrundlaget kunne det være formålstjenligt at begrænse den andel af nye kapitalinstrumenter, der kan accepteres som kerneegenkapital. Basle Committee on Banking Supervision har omhyggeligt noteret sig denne udvikling og besluttede på sit møde den 21. oktober 1998 at begrænse godkendelsen af nye kapitalinstrumenter, der kan medregnes i kerneegenkapitalen. Disse instrumenter vil være undergivet strenge betingelser og må højst udgøre 15 % af kerneegenkapitalen. På **fællesskabsplan** er der gjort en indsats for yderligere at harmonisere definitionen af egenkapital sideløbende med de overvejelser og undersøgelser, der foregår i Basle Committee on Banking Supervision. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning og udvalgets grupper har indledt en undersøgelse af egenkapitaldirektivet. Denne undersøgelse skal bl.a. finde frem til måder, hvorpå konkurrencefordrejninger kan begrænses og det europæiske banksystem styrkes.

Kommissionen og EU-medlemsstaterne spiller fortsat en aktiv rolle i **Basle Committee on Banking Supervision** og dennes grupper med henblik på at sikre en ensartet definition af egenkapital på internationalt plan og ensartede lovbestemte kapitalkrav. Dette vil medvirke til at sikre de europæiske kreditinstitutters internationale konkurrenceevne med sigte på at skabe maksimal forbrugertillid og sikkerhed.

BILAG I

DIRECTIVE 89/299

[Date d'échéance/Deadline 1-1-1991]

complétée par/Completed by **Directive 91/633** *[Date d'échéance/Deadline 1-1-1993]*

modifiée par/modified by **Directive 92/16**

Fonds propres / Own funds

BE	<ul style="list-style-type: none"> • Arrêté royal relatif au contrôle sur base consolidée des établissements de crédit, n° 94/2596 du 12-8-1994 - MB n° 202 du 12-10-1994. • Koninklijk besluit van 12-8-1994 over het toezicht op geconsolideerde basis op kredietinstellingen – B.S. nr. 202 van 12-10-1994. • Arrêté de la Commission bancaire et financière du 5 Décembre 1995 concernant le règlement relatif aux fonds propres des établissements de crédit (adopté par Arrêté ministériel du 31 Décembre 1995). • Besluit van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen van 5 december 1995 over het reglement op het eigen vermogen van de kredietinstellingen (goedgekeurd bij ministerieel Besluit van 31 december 1995).
DK	<ul style="list-style-type: none"> • Lov No. 841 af 20.12.1989 - LA af 20.12.1989 • Lov No. 306 af 16.05.1990 - LA af 16.05.1990, S. 983 (EN) • BKG No. 853 af 14.12.1990 - LA af 14.12.1990
DE	<ul style="list-style-type: none"> • Gesetz zur Änderung des Gesetzes über das Kreditwesen und anderer Vorschriften über Kreditinstitute vom 21.12.1992 - BGBl. I Nr. 59 vom 29.12.1992, S. 2211
EL	<ul style="list-style-type: none"> • Décret du Gouverneur de la Banque de Grèce n° 2053 du 18.03.1992 - JO 49/A/92

DIRECTIVE 89/299

[Date d'échéance/Deadline 1-1-1991]

complétée par/Completed by **Directive 91/633** *[Date d'échéance/Deadline 1-1-1993]*

modifiée par/modified by **Directive 92/16**

Fonds propres / Own funds

(Following)

ES	<ul style="list-style-type: none"> • Ley 13/85 de 25.05.1985 - BOE 28.05.1985, modificada por Ley 13/92 de 01.06.1992 – BOE n. 132, 02.06.1992, p. 18548-18556 • Ley 13/1992, de 1 de junio de Recursos Propios y Supervisión en Base Consolidada de las Entidades Financieras - BOE n. 132 de 02.06.1992 • Real Decreto 1343/1992, de 06.11.1992, de desarrollo de la Ley 13/1992 - BOE n. 293 de 07.12.1992, p. 41584-41606 ; BOE n. 29, 03.02.1993, p.41583 (corrección de errores). [En especial su Capítulo V, Título I, artículo 30 y siguientes] • OM 30.12.1992, sobre normas de solvencia de las Entidades de Crédito - BOE n. 7, 08.01.1993, p.378-382 + BOE n. 28, 02.02.1993, p.2740-41 (corrección de errores) • Circular del Banco de España n. 5/1993, de 26.03.1993, a Entidades de Crédito, sobre determinación y control de los recursos propios mínimos - BOE n. 84 de 08.04.1993 • Circular del Banco de España n. 12 de 17.12.1993, a Entidades de Crédito, sobre modificación de la Circular n. 5/1993, de 26.03.1993, sobre determinación y control de los recursos propios mínimos - BOE n. 310 de 28.12.1993 • Real Decreto 538/1994 de 25.03.1994 modificada Real-Decreto 1343/92 - BOE nº 76 de 30-3-94) • Circular del Banco de España n. 2/1994 de 04. 04.1994, a Entidades de Crédito. Modificación de la Circular n. 5/1993, de 26.03.1993, sobre determinación y control de los recursos propios mínimos – BOE n. 88 de 13.04.1993 • Real Decreto 2024/1995, de 22 de diciembre, por el que se modifica el Real Decreto 1343/1992, de 6 de noviembre, por el cual se desarrolla la Ley 13/1992, de 1 de junio de Recursos Propios y Supervisión en Base Consolidada de Entidades Financieras. • Circular del Banco de España numero 5/1998 de 29-5-1998 a las entidades de crédito, que modifica la Circular numero 5/1993 sobre determinación y control de los recursos propios mínimos.
-----------	--

FR	<ul style="list-style-type: none"> • Arrêté ministériel du 20.03.1990 portant homologation du règlement du Comité de la Réglementation bancaire n° 90-02 en date du 23.02.1990 (JORF du 01.04.1990, p.3992)
IR	<ul style="list-style-type: none"> • Notice from the Central Bank of Ireland of 16.07.1991 on Supervision Requirements and Standards • Notice from the Central Bank of Ireland of 30.01.1992 on Supervision Requirements and Standards • Notice from the Central Bank of Ireland of 13.02.1996 on Supervision Requirements and Standards
IT	<ul style="list-style-type: none"> • Decreto legislativo 10.09.1991, n. 302 - GU n. 221, 20.09.1991, p. 9-10 supplemento. • Circolare (Banca d'Italia), n. 4, 29.03.1988, 75° aggiornamento (18.12.1991), 82° aggiornamento (04.02.1992) • Circolare (Banca d'Italia) n. 155, (Istruzioni per la Compilazione delle segnalazioni sul patrimonio di vigilanza e sui coefficienti prudenziali), 18.12.1991 + 1° aggiornamento (04.02.1992) • Decreto legislativo 01.09.1993, n. 385 (Suppl. 230 alla GU n. 92 - 30.09.93) [Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia]
LU	<ul style="list-style-type: none"> • Loi du 05.04.1993 relative au secteur financier (Mémorial A, n° 27, 10.04.1993) • Circulaire IML 96/127 du 10 mai 1996 portant définition de ratios de fonds propres
NL	<ul style="list-style-type: none"> • Solvabiliteitsrichtlijnen opgesteld door de Nederlandsche Bank op grond van art. 20 van de Wet toezicht kredietwezen (Stcrt 1991, 52)

DIRECTIVE 89/299

[Date d'échéance/Deadline 1-1-1991]

complétée par/Completed by **Directive 91/633** *[Date d'échéance/Deadline 1-1-1993]*

modifiée par/modified by **Directive 92/16**

Fonds propres / Own funds

(Following)

ÖS	<ul style="list-style-type: none"> • Banking Act / Bankwesengesetz (part of Finanzmarktanpassungsgesetz 1993), BGBL. Nr. 532/1993 as corrected by BGBL. Nr. 639/1993 * • Regulation on monthly reports / Monatsausweis-Verordnung BGBL. Nr. 773/1993 * • Banking Supervisory Report / Verordnung über den bankaufsichtlichen Prüfungsbericht BGBL. Nr. 92/1994 *
PO	<ul style="list-style-type: none"> • Aviso n.12/92, de 22.12.1992 - DR II n.299, p.12454-(34). Entrée en vigueur 31.12.1992 • Decreto-Lei n. 298/92 de 31.12.1992 (Regime Geral das Instituições de Crédito e Sociedades Financeiras), DR I-A, n. 301, 6º Suplemento, 31.12.1992, pp.6056 (24-51) • Aviso nº7/95, in DR, II, de 21.9.95
SF	<ul style="list-style-type: none"> • Act on credit institutions / Laki luottolaitostoiminnasta / Kreditinstitutslag 1607/63 (30.12.1993) * • Act relating to the activities of Foreign Credit and Financial Institutions in Finland / Laki ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa / Lag om utländska kreditinstituts och Finansiella instituts verksamhet i Finland 1608/93 (30.12.1993) * • Cooperative Banks Act / Osuuspankkilaki / Andesbankslagen 1271/90 (28.12.1990) * • Administrative provisions by Financial Supervision *

<p>SV</p>	<ul style="list-style-type: none"> • The Banking Business Act / Bankrörelselagen : 1987 : 617 * • The Banking Companies Act / Bankaktiebolagslagen / 1987 : 618 * • The Act on Credit Market Companies / Lagen om Kreditmarknadsbolag / 1992 :1610 * • The Act on Limited Companies / Aktiebolagslagen : 1975 : 1385 * • The Regulation on Solvency Ratio in Banks and other Credit Institutions / Förordningen om kapitalkravet i banker och andra kreditinstitut : 1989 : 1096 * • The Financial Supervisory Authority's Provisions on Report of Information concerning Assessment of Own Funds and Capital Cover / Finansinspektionens föreskrifter om rapportering av uppgifter om beräkning av kapitalbas och kapitalkrav / FFFS 1992 : 32 *
<p>UK</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Notice of the Bank of England to Institutions authorised under the Banking Act 1987, no.BSD/1990/2 of December 1990 (amended by notice of January 1992). These notices have now been withdrawn. The relevant document is the Chapter CA “Definition of Capital” of the FSA’s Guide to Banking Supervisory Policy. • Building Societies : • Prudential Note 1992/1 of the Building Societies Commission under the Building Societies Act 1986 • SI 1988/777 • SI 1991/702 • SI 1991/1729 • SI 1992/1611 • SI 1992/1612 • Banking Ordinance 1992 - Administrative notice no. 2 of 25-9-1992 (Gibraltar)

BILAG II

BASLE COMMITTEE ON BANKING SUPERVISION

DEN INTERNATIONALE BETALINGSBANK, CH-4002 BASEL

Pressemeddelelse

Presseforespørgsler : +41 61 / 280 81 88

Instrumenter, der kan medregnes som kerneegenkapital

1. Basle Committee on Banking Supervision har konstateret, at en række banker i de seneste år har udstedt en række innovative kapitalinstrumenter, som f.eks. instrumenter med trinvis forhøjet kuponrente med det formål at generere lovmæssig kerneegenkapital, der både er omkostningseffektiv og om nødvendigt kan denomineres i ikke-lokal valuta. Udvalget har omhyggeligt noteret sig denne udvikling og besluttede på sit møde den 21. oktober 1998 at begrænse godkendelsen af disse instrumenter, der kan medregnes i kerneegenkapitalen. Disse instrumenter vil være undergivet strenge betingelser og må højst udgøre 15 % af kerneegenkapitalen.
2. Som udgangspunkt bekræfter udvalget, at den ordinære aktiekapital, dvs. ordinære aktier og synlige reserver eller tilbageholdt overskud udgør det centrale element i kapitalen. Den ordinære aktiekapital giver en bank mulighed for løbende at absorbere tab og er permanent til rådighed til dette formål. Dette kapitalelement giver endvidere bankerne mulighed for at bevare ressourcer, når de er under pres, fordi det giver banken fuld valgfrihed med hensyn til størrelsen og tidspunktet for udlodninger. Den ordinære aktiekapital ligger derfor til grund for de fleste markedsvurderinger af kapitalkravene. Stemmerettighederne i forbindelse med ordinære aktier er også en vigtig måde, hvorpå markedet kan holde opsyn med en banks ledelse. Af disse grunde bør stemmeberettiget ordinær aktiekapital og de synlige reserver eller tilbageholdt overskud, der påløber til aktionærernes fordel, være den dominerende form for en banks kerneegenkapital.
3. For at give tilsynsmyndighederne og markedsdeltagerne tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at kapitalens integritet fastholdes, er udvalget enig om, at bankerne - som anført i udvalgets nylige rapport "Enhancing Bank Transparency" - regelmæssigt bør offentliggøre hver komponent i kerneegenkapitalen og dens vigtigste karakteristika.
4. For at beskytte kerneegenkapitalens integritet har udvalget bestemt, at mindretalsinteresser i aktiekapitalen i konsoliderede datterselskaber, der tager form af SPV-selskaber, kun bør være i kerneegenkapitalen, hvis det underliggende instrument opfylder nedenstående krav, som mindst skal opfyldes af alle instrumenter, der indgår i kerneegenkapitalen :
  - udstedt og fuldt indbetalt
  - ikke-kumulativt
  - i stand til at dække tab inden for banken på en "going-concern"-basis

- efterstillet indskydere, generelle kreditorer og underordnet bankens gæld
- permanent
- hverken være sikret eller dækket af en garanti fra udstederen eller relateret enhed eller andet arrangement, der juridisk eller økonomisk forbedrer kravets prioriterede stilling vis-a-vis bankkreditorer
- indløseligt udelukkende på initiativ af udstederen efter mindst 5 år med tilsynsmyndighedens godkendelse og på den betingelse, at det vil blive erstattet med kapital af samme eller bedre kvalitet, medmindre tilsynsmyndigheden bestemmer, at banken har kapital, der er mere end tilstrækkelig i forhold til dens risici.

5. Desuden skal følgende betingelser også være opfyldt :

- de vigtigste karakteristika ved sådanne instrumenter skal være let forståelige og skal offentliggøres
- provenuet skal omgående være tilgængeligt uden begrænsning for den udstedende bank; hvis det kun er det udstedende SPV-selskab, der omgående og i fuldt omfang har adgang til provenuet, skal det stilles til rådighed for banken (f.eks. gennem omlægning til en direkte udstedelse i banken, der er af højere kvalitet eller af samme kvalitet på samme vilkår) på et forudbestemt "trigger point" i god tid, inden der sker alvorlig skade på bankens finansielle stilling
- banken skal være frit stillet med hensyn til størrelsen og tidspunktet for udlodninger, dog med forbehold af forudgående afkald på udlodninger på bankens ordinære aktier, og bankerne skal have fuld adgang til betalinger, der er givet afkald på
- udlodninger kan kun udbetales af komponenter, der kan udloddes; når udlodninger er fastsat i forvejen, må de ikke justeres på grundlag af udstederens kreditværdighed.

6. Moderate trinvisse forhøjelser i instrumenter udstedt gennem SPV-selskaber samt i direkte udstedte kerneegenkapitalinstrumenter, der opfylder kravene i punkt 4 og 5, er kun tilladt, sammen med en call option, hvis den moderate trinvisse forhøjelse sker mindst 10 år efter udstedelsesdatoen, og hvis den resulterer i en stigning over den oprindelige sats, der - ifølge det nationale tilsyn - ikke er større end:

- 100 basispoint minus forskellen (swap spread) mellem det oprindelige indeksgrundlag og det forhøjede indeksgrundlag, eller
- 50 % af den oprindelige kreditspredning minus forskellen (swap spread) mellem det oprindelige indeksgrundlag og det forhøjede indeksgrundlag.

7. Instrumentets betingelser bør ikke give mulighed for mere end en enkelt satsforhøjelse i instrumentets levetid. Swap spread bør fastsættes pr. prisfastsættelsesdatoen og afspejle prisforskellen på den dato mellem det oprindelige referencepapir eller –sats og det forhøjede referencepapir eller –sats.

8. De nationale tilsynsmyndigheder forventer, at bankerne opfylder Basel-aftalens mindstekapitalkrav uden at skulle støtte sig unødigt til innovative instrumenter, herunder instrumenter, der har en trinvis forhøjelse. De samlede udstedelser af ikke-

ordinære kerneegenkapitalinstrumenter med eventuelle eksplicite karakteristika – undtagen en ren call option – der kunne resultere i, at instrumentet indløses, er derfor ved udstedelsen begrænset til 15 % af den konsoliderede banks kerneegenkapital.

9. Eventuelle instrumenter, der er godkendt eller udstedt under eksisterende nationale kerneegenkapitalregler, og som ikke længere kommer i betragtning under ovenstående fortolkning, vil kunne fritages for denne fortolkning ; det samme vil gælde for eventuelle udstedelser af sådanne instrumenter ud over grænsen på 15 %.
10. Denne fortolkning vil skulle revideres som en del af en bredere igangværende indsats med henblik på at nyvurdere de foreliggende rammer for vurdering af, hvorvidt bankerne opfylder kapitalkravene. I så henseende bevarer udvalget sin mulighed for at foretage ændringer i denne fortolkning.

Basel, den 27. oktober 1998

BILAG III

DELEGATIONERNES BIDRAG

VEDRØRENDE :

**FORTOLKNING af ARTIKEL 2, STK. 1, NR. 6 og ARTIKEL 3, STK.1,
i EGENKAPITALDIREKTIVET**

Sammenfattende oversigt over medlemsstaternes bidrag vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 1, nr. 6, og artikel 3, stk. 1, i egenkapitaldirektivet : Muligheden for i egenkapitalen at medregne en kapitalgevinst (positiv difference mellem en porteføljes markedsværdi og anskaffelsespris)

B	<p>Belgien har ikke gjort brug af muligheden i artikel 2, stk. 1, nr. 6, og artikel 3, stk. 1.</p> <p>Belgien er af den opfattelse, at den positive difference mellem markedsværdien og anskaffelsesprisen ikke falder ind under artikel 3, stk. 1, af følgende årsager :</p> <ul style="list-style-type: none"> - den opfylder ikke samtlige kriterier, der er defineret i denne artikel - formålet med at indføre artikel 3, stk. 1, var at tage højde for særlige landespecifikke situationer, der ikke kunne harmoniseres; en udvidelse af anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 1, til at omfatte ovennævnte 'kapitalgevinster' ville sætte direktivets artikel 2, stk. 1, nr. 1-5, ud af kraft - det argument, at medregningen af 'kapitalgevinster' vil udjævne kløften mellem de medlemsstater, der anvender en værdiansættelse efter markedsværdi, og de medlemsstater, der ikke gør det, er ikke helt relevant, fordi markedsværdimetoden principielt finder anvendelse på aktive porteføljer, medens artikel 3, stk. 1, åbner mulighed for en bredere anvendelse. <p>Belgien er af den opfattelse, at det vil kræve en ændring af direktivet, hvis sådanne 'kapitalgevinster' skal medregnes i egenkapitalen. Ud fra et tilsynsmæssigt synspunkt vil medregningen af disse 'kapitalgevinster' dog kræve, at flere andre betingelser er opfyldt (f.eks. anvendelse af et fradrag).</p>
DK	<p>Artikel 3, stk. 1, er ikke blevet gennemført i dansk lovgivning, men Danmark har gennemført artikel 36, stk. 2, i direktivet om bankers årsregnskaber (86/635/EØF) med det resultat, at den positive difference udgør en del af den første kapitalkategori.</p> <p>Der er gjort brug af den i artikel 36, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF hjemlede mulighed.</p>

D	<p>På grundlag af egenkapitaldirektivets artikel 2, punkt 1 og 6, samt artikel 3, stk. 1, har Tyskland tilladt, at man i egenkapitalen kan medregne ikke-realiseret fortjeneste af visse aktiver om end på visse betingelser og inden for nærmere fastsatte grænser. Disse aktiver er primært fast ejendom og lignende rettigheder samt værdipapirer.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Hvad angår fast ejendom og lignende rettigheder kan 45 % af forskellen mellem den bogførte værdi og belåningsværdien - dvs. værdien med henblik på optagelse af pant beregnet i overensstemmelse med de herfor gældende regler - medregnes til egenkapitalen. – Hvad angår værdipapirer kan man til egenkapitalen henregne 35 % af differencen mellem den bogførte værdi <p>a) og den noterede værdi, når der er tale om værdipapirer, der er optaget til officiel børsnotering</p> <p>b) og - hvis der er tale om ikke-børsnoterede værdipapirer - værdien af disse værdipapirer, som repræsenterer kapitalinteresser i visse selskaber, der tilhører sammenslutningen af "Kreditgenossenschaft" eller sparekasser, og som har en balance på mindst 20 mio. DEM</p> <p>c) og tilbagekøbsprisen af kapitalinteresser i særskilte værdipapirfonde eller andre fonde, hvor værdipapirerne er udstedt i overensstemmelse med loven om "Kapitalanlagegesellschaften" eller tilbagekøbsprisen af kapitalinteresser i særskilte værdipapirfonde, hvor værdipapirerne er udstedt af ikke-tyske investeringsinstitutter i overensstemmelse med reglerne i direktivet om investeringsinstitutter.</p> <p>Hvad angår disse værdipapirer lægges den laveste noterede værdi på balancetidspunktet og gennemsnittet af noteringsværdien på dette balancetidspunkt og de tre tidligere balancetidspunkter til grund for den relevante værdi. Det samme gælder for værdipapirer af den art, der er nævnt under punkt b og c ovenfor.</p> <p>Hertil kommer, at der for kreditinstitutter gælder visse almindelige kvalitative krav. Institutter skal i særdeleshed have en kernekapitalratio på 4,4, og ikke-realiseret fortjeneste kan kun medregnes til egenkapitalen med op til 1,4 % af de risikovægtede aktiver. Endvidere skal ikke-realiseret fortjeneste beregnes for al fast ejendom og lignende rettigheder samt for værdipapirer, således at tab på disse aktiver også vil blive medregnet (der er altså ikke tale om et tilfældigt udvalg).</p> <p>Endelig er der visse bestemmelser, der har til formål at sikre, at kravene i egenkapitaldirektivets artikel 3, stk. 1, er opfyldt.</p>
---	--

E	<p>Spanien mener, at en kapitalgevinst ikke kan medregnes i egenkapitalen, og at noget sådant ville kræve en ændring af egenkapitaldirektivet.</p> <p>Dets holdning er baseret på følgende argumenter :</p> <ul style="list-style-type: none"> - dersom egenkapitaldirektivet tillader, at en positiv difference svarende til en kapitalgevinst inkorporeres i egenkapitalen på den ene eller anden måde, skal der være tale om regnskabsposter, som ikke er skjulte, og som endvidere skal være stabile og reelle eller underkastet regnskabsmæssig kontrol, hvilket EF-lovgivningen på ingen måde kræver for så vidt angår den her omhandlede kapitalgevinst - da egenkapitaldirektivet blev udarbejdet, blev en værdiansættelse af latente reserver på grundlag af markedsværdien med fuldt overlæg begrænset til opskrivningsreserver, der er reguleret ved Fællesskabets regnskabslovgivning. Artikel 3, stk. 1, vedrører egenkapitalelementer, der ikke kunne harmoniseres på grund af deres nationale særegenhed - enhver parallelisering til Basel-aftalen er udelukket, da den deri indeholdte henstilling om kapitalgevinst ekspliciterer og harmoniserer begrebet kapitalgevinst - en skjult reserve opfylder ikke de i artikel 3, stk. 1, fastsatte betingelser, fordi : <ul style="list-style-type: none"> . reglerne for aktivers værdiansættelse medfører, at kapitalgevinst ikke kan benyttes til at dække formuetab . da sådan kapitalgevinst ifølge sin natur er skjult vil regnskabsføring heraf ikke opfylde de regnskabsprincipper, der er nedfældet i EF-direktiverne, og kan derfor kun betragtes som ikke-regnskabsførte oplysninger, der således falder uden for det interne regnskab . i overensstemmelse med det princip, der gælder for de kompetente myndigheders tilsyn, skal myndighederne a priori acceptere en værdiansættelse baseret på markedsværdien. En sådan form for kontrol synes ikke forenelig med de tilsynsbeføjelser, der er blevet harmoniseret på EF-plan, og som er baseret på en efterfølgende kontrol af bankvirksomhed. <p>Spanien gør meget begrænset brug af artikel 3, stk. 1.</p>
GR	<p>Rådets oprindelige intention var, at man under artikel 3, stk. 1, kun skulle medtage skjulte reserver, hidrørende fra skattepligtig realiseret fortjeneste, når denne fortjeneste er tilstrækkelig til navnlig at udjævne udsving i fortjenesten. Skjulte reserver af denne art tjener til at dække fremtidige uforudsete tab, hvilket betyder, at de er resultatet af den værdiansættelse, der gælder for værdipapirer, hvilket er lavere end hvad loven tillader. Formuleringen af artikel 3, stk. 1, åbner rent faktisk mulighed for en bredere fortolkning, således at positive differencer kan medtages, men det er absolut nødvendigt - eventuelt i form af en forklarende note - at fastsætte et rimeligt loft for at dække eventuelle fluktuationer i værdipapirers markedsværdi.</p> <p>Der er ikke gjort brug af den i artikel 36, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF hjemlede mulighed.</p>

F	<p>Følgende kan indgå i egenkapitalen som "andre elementer" :</p> <ul style="list-style-type: none"> - garantifonde, der er 100 % gensidige (dvs. de er disponible til at dække hele instituttets modpartsrisiko) - andre garantifonde af gensidig karakter og offentlige fonde, der garanterer bestemte kategorier af kredittransaktioner inden for et loft på 8% af den risiko, de dækker (medtagelsen af disse fonde er således begrænset til dækningen af det egenkapitalkrav, der refererer sig til de risici, fondene dækker) - ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud fra den offentlige eller private sektor - skjulte reserver, der står opført under regnskabet for leasing-kontrakter med option (medmindre der er tale om et konsolideret regnskab, hvor de allerede fremgår af de konsoliderede reserver). <p>Kapitalgevinst hidrørende fra værdipapirer kan ikke medtages af følgende grunde :</p> <ul style="list-style-type: none"> - artikel 3, stk. 1, litra b) kræver, at eksistensen af andre egenkapitalelementer skal fremgå af instituttets interne regnskab, hvilket ifølge sagens natur ikke her er tilfældet, da differencen er skjult. Ved det interne regnskab forstås instituttets detaljerede regnskab til forskel fra de enkelte regnskabsposter, der offentliggøres - skjulte differencer kan ej heller frit benyttes således som foreskrevet i artikel 3, stk. 1, litra a) - medregnes en skjult kapitalgevinst i egenkapitalen samtidig med at den bogførte værdi af de aktiver, som kapitalgevinsten refererer sig til fortsat indgår i solvensnøgletallets nævner, vil dette i et uacceptabelt omfang fordreje beregningen af nøgletallet - medregnes skjult kapitalgevinst vil dette under alle omstændigheder have en for stor indvirkning på beregningen af solvensnøgletallet, hvilket ikke er ønskeligt.
IRL	<p>Følgende elementer kan indgå i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 6, og artikel 3, stk. 1 :</p> <ul style="list-style-type: none"> - elementer, der ifølge den nationale bank frit kan benyttes til dækning af normale bankrisici, og hvis eksistens fremgår af det interne regnskab og som revideres af revisorer. Er disse betingelser opfyldt kan generelle reserver indgå med op til 1,25 % af de risikobehæftede aktiver <p>Dersom den positive difference svarer til en ikke-realiseret kapitalfortjeneste, modsætter nationalbanken sig, at de medregnes i henhold til de ovennævnte direktivartikler, navnlig dersom der er tale om illikvide aktiver eller aktiver, der ejes på langt sigt, da sådan ikke-realiseret kapitalgevinst kan være vanskelig at omsætte til realiseret gevinst.</p>
I	<p>Hvad angår de andre elementer i den supplerende egenkapital kan godkendte banker i Italien:</p> <ul style="list-style-type: none"> - medregne eventuelle fonde til dækning af kreditrisici, der er opført som passiv post i bankens balance, og som udelukkende er en forsigtighedsmæssig foranstaltning og ikke en udjævningsfond. <p>Disse fonde skal rent faktisk kun dække hypotetiske kreditrisici. Der tages kun hensyn til implicit overskud med henblik på at udligne implicit tab. Hvis tabet overstiger overskuddet, fradrages 50 % af nettobeløbet i egenkapitalen. Hvis overskuddet overstiger tabet, medregnes nettobeløbet ikke i egenkapitalen.</p>

L	Luxembourg har gjort brug af den i artikel 3, stk. 1, hjemlede mulighed ved at tillade, at man til egenkapitalen kan henregne poster med en reserveandel, der består af realiseret overskud, der ikke beskattes. Luxembourg finder endvidere, at artikel 3, stk. 1, ikke er til hinder for, at man til egenkapitalen henregner skjulte reserver, der knytter sig til værdipapirer. Men denne mulighed er ikke blevet indført i de luxembourgske regler.
NL	Nederlandene har ikke gjort brug af denne mulighed.
A	<p>Østrig har kun gjort brug af artikel 3, stk. 1, i relation til værdireguleringsreserver. Værdireguleringsreserver er ikke realiserede reserver, der repræsenterer 45 % af differencen mellem følgende værdier :</p> <ul style="list-style-type: none"> - differencen mellem den regnskabsførte værdi og markedsværdien på grunde, rettigheder, der betragtes som fast ejendom, og bygninger. Hvis markedsværdien ligger under den regnskabsførte værdi, skal værdireguleringsreserverne reduceres med forskelsbeløbet - differencen mellem den regnskabsførte værdi og kursværdien på værdipapirer, der er optaget til officiel notering på en børs, eller som forhandles på et andet reguleret marked - differencen mellem den regnskabsførte værdi og anskaffelsesprisen for så vidt angår andele, der er udstedt af kollektive investeringsfonde. <p>Værdireguleringsreserver kan kun medregnes, når beregningen af værdiforskelle omfatter samtlige aktivposter 1-3.</p> <p>I henhold til artikel 23, stk. 14 og 4 i bankloven kan værdireguleringsreserver medregnes til egenkapitalen med op til 1,5 % af det beregningsgrundlag, der er anført i artikel 22, stk. 2, (samtlige aktiver og ikke-balanceførte vægtede poster) forudsat at kernen i egenkapitalen udgør mindst 4,5 % af beregningsgrundlaget.</p>
P	<p>Med den portugisiske nationalbanks forhåndstilladelse kan man under den supplerende egenkapital medregne aktivelementer, der opfylder følgende betingelser :</p> <ul style="list-style-type: none"> - de kan frit benyttes til dækning af normale bankrisici, selv om tab endnu ikke er blevet identificeret - deres eksistens fremgår af instituttets regnskaber - de revideres af en regnskabsrevisor. <p>Disse bestemmelser blev indført for at give kreditinstitutter med hjemsted i Portugal mulighed for - til deres egenkapital - i et vist omfang at medregne reserver, som de skal afsætte til dækning af almindelige bankrisici.</p> <p>Men intet kreditinstitut har indtil dato anmodet den portugisiske nationalbank om en sådan tilladelse.</p>
FIN	Finland har ikke gjort brug af den mulighed, der er hjemlet i artikel 3, stk. 1, i egenkapitaldirektivet og tillader ikke, at en positiv difference mellem markedsværdien og anskaffelsesprisen medregnes i resultatopgørelsen og egenkapitalen.
S	Artikel 3, stk. 1, er ikke blevet gennemført i svensk lovgivning, men Sverige har gennemført artikel 36, stk. 2, i direktivet om bankers årsregnskaber (86/635/EØF) med det resultat, at den positive difference udgør en del af den første kapitalkategori. Der er gjort brug af den i artikel 36, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF hjemlede mulighed.

UK	<p>Det Forenede Kongerige agter ikke at gøre brug af denne mulighed, da britisk regnskabspraksis normalt går ud på at værdiansætte værdipapirer til deres markedsværdi, mens værdipapirporteføljer værdiansættes til deres anskaffelsespris med fradrag af den reserve, der er nødvendig til dækning af en varig værdiforringelse. Oprettelsen af en skjult reserve svarende til differencen mellem en værdiporteføljes anskaffelsespris og markedsværdi vil således være uforenelig med den her nævnte britiske regnskabspraksis.</p> <p>Det Forenede Kongerige vil ikke modsætte sig, at andre medlemsstater medregner sådanne reserver til kapital af anden kategori, hvis de i artikel 3, stk. 1, fastsatte betingelser er opfyldt.</p> <p>Men Det Forenede Kongerige er dog af den opfattelse, at medtagelsen af sådanne reserver ikke er fornuftig, medmindre disse revalueringer gøres til genstand for en kraftig devaluering.</p> <p>Der er gjort brug af den i artikel 36, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, hjemlede mulighed.</p>
ISL	<p>Artikel 3, stk. 1, er ikke blevet gennemført i islandsk lovgivning, men Island har gennemført artikel 36, stk. 2, i direktivet om bankers årsregnskaber (86/635/EØF) med det resultat, at den positive difference udgør en del af den første kapitalkategori.</p>
LIC	<p>Liechtenstein har ikke gjort brug af denne mulighed og tillader ikke at en positiv forskel mellem markedsværdien og anskaffelsesprisen medregnes i egenkapitalen</p>
NOR	<p>Norge har ikke gjort brug af denne mulighed og tillader ikke, at en forskel mellem markedsværdien og anskaffelsesprisen medregnes i egenkapitalen.</p>

Vedr. : Andre komponenter, der er anført i artikel 2, stk. 1, nr. 6, og artikel 3, stk. 1, i egenkapitaldirektivet

1. INDLEDNING

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt en positiv difference mellem aktivers markedsværdi og anskaffelsespris kan medregnes til kreditinstitutters egenkapital, blev det på GTIAD's møde i juli 1996 klart, at et flertal af delegationerne gik ind for, at en sådan positiv difference ikke kan medregnes til egenkapitalen. Men nogle delegationer gik ind for - eller var i hvert fald ikke imod - en metode, der er i overensstemmelse med Basel-løsningen (den såkaldte "haircut method", jf. punkt 16 og 17 i kapitalaftalen).

På baggrund af det ovenstående har Kommissionens tjenestegrene udarbejdet en bestemmelse, der ændrer artikel 3, stk. 1, i egenkapitaldirektivet.

4. 2. DET FORESLÅEDE ÆNDRINGSUDKAST

Den foreslåede ændring af artikel 3, stk. 1, litra d) :

“Der skal foretages et nedslag på 55 % for de andre komponenter, der består af en difference mellem den højere markedsværdi og den værdi, der er fastsat i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF. Værdireguleringer af sådanne komponenter i overensstemmelse med artikel 37, stk. 2, i ovennævnte direktiv eller henlæggelser til fonden til dækning af generelle bankrisici i overensstemmelse med artikel 38 kan ikke indgå i ovennævnte difference.”

5. 3. FORKLARING

Ændringsudkastet ligger mere på linje med Basel-løsningen. Det er blevet begrænset til differencen mellem markedsværdien og de "historiske omkostninger", således som det er tilfældet i den vedtagne kapitalaftale, hvor disse kategorier behandles som opskrivningsreserver.

Den her foreslåede løsning ligger ofte mere på linje med den, der er valgt i de medlemsstater, der gør brug af de optioner, der er hjemlet i artikel 33 i direktiv 78/660/EØF for så vidt angår opskrivningsreserver eller værdier, der er højere end de historiske omkostninger, jf. f.eks. artikel 36 i direktiv 86/635/EØF.

Begrænsningerne i disse kategorier indebærer imidlertid, at andre aktiver godt kan henregnes til "andre komponenter" i denne artikels forstand uden nogen form for såkaldt hair cut. Hvis det er hensigten at anvende hair cut-reglen på alle andre komponenter, bør den foreslåede bestemmelse udvides tilsvarende. Formålet med det andet punktum i ændringsudkastet er at undgå dobbeltpostering. Disse beløb er allerede medtaget ved beregningen af egenkapital i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 5 og 4.